

Bron: RTL Nieuws, lyfestyle.

Armand mag zijn dochtertje niet zien: 'Ik ben wanhopig maar ik blijf knokken'

18 maart 2020 14:20

Aangepast: 18 maart 2020 15:20

Ruim 300 dagen heeft Armand Sag zijn vierjarige dochtertje niet gezien. Zijn grootste angst is dat dat daar nog heel veel dagen bij komen. De documentaire 'Verstoten Vaders' volgt Armand en twee andere vaders die na de scheiding van de moeder hun kind niet meer mogen zien. Armand wordt verscheurd tussen woede, onbegrip en twijfel. "De tijd die verloren is gegaan, halen we nooit meer in."

'Wat verwacht je van ons? Dat we de deur intrappen?' Die vraag stelde de politie aan Armand Sag toen hij radeloos voor weer een dichte deur van zijn ex-vriendin stond. "In Nederland kunnen de autoriteiten niets voor me doen. Ik heb er zelfs aan gedacht om 'Ontvoerd', het programma van John van den Heuvel, in te schakelen. Maar omdat mijn ex en ik nooit zijn getrouwd is de voogdij niet wettelijk vastgelegd en daardoor kunnen ze niets voor me doen. Alle rechtszaken die ik tot nu toe heb gevoerd, hebben me een slordige veertigduizend euro gekost. Ik heb zelfs mijn huis ervoor verkocht. Maar wat er ook werd afgesproken, mijn ex heeft nooit ergens aan meegewerkt."

Armand en zijn ex-vriendin waren zes jaar bij elkaar. Ze woonden samen en hadden een huis gekocht, maar langzamerhand ontstonden er barstjes in de relatie. "Volgens mijn ex had ik te veel aandacht voor mijn carrière, omdat ik voor mijn werk eens per twee maanden een week naar het buitenland moest. Na een tijdje bleek dat er een ander in het spel was, en te midden van al die emotie bleek ze wel zwanger van mij te zijn. Als ik nu terugkijk op die periode denk ik: 'Wat was je naïef', maar destijds besloot ik haar te vergeven."

Dolgelukkig in de Efteling

Zes maanden lang zat het stel in relatietherapie, maar twee dagen voor de bevalling zocht Armand iets in een kastje, toen hij daarin liefdesbrieven van haar minnaar vond. Erbij zaten foto's van hun tweeën, dolgelukkig in een karretje in de Efteling. Armand: "Ik wist niet of de brieven recent waren en ik wilde het ook eigenlijk niet weten, dus ik stopte mijn kop in het zand en de brieven terug waar ik ze had gevonden."

"Nadat mijn dochtertje was geboren en vriendin en dochter thuiskwamen, was het een komen en gaan van kraambezoek, dus toen 's ochtends haar telefoon ging terwijl zij onder de douche stond, dacht ik dat het weer iemand was die langs wilde komen. Ik nam op, maar op dat moment zag ik allemaal apps voorbij komen met teksten als 'ik hou van je' en andere dingen die weinig aan de verbeelding overlieten. Ook gin het over de smoes die ze zou verzinnen om bij hem langs te kunnen komen, en over wanneer ik in het buitenland was."

'Ik kwam er in die periode achter dat ze de verhouding met die andere man nooit had verbroken'

Armand was op dat moment te zeer in shock om de confrontatie aan te gaan, en vertrok op stel en sprong naar een vriend waar hij een paar maanden heeft gebivakkeerd. "Mijn ex

en ik besloten dit keer definitief uit elkaar te gaan. Ik gaf het huis op zodat zij daar kon blijven, en wilde een goede omgangsregeling. In die periode heb ik mijn dochtertje twee weken niet gezien. Maar vanaf het moment waarop ik akkoord

ging met het gevraagde alimentatiebedrag en het koophuis opgaf, zag ik mijn dochter weer regelmatig. In die periode kwam ik er ook achter dat ze de verhouding met die andere man nooit had verbroken, maar omdat ik de relatie in het belang van mijn dochter goed wilde houden, heb ik alles gedaan om haar tegemoet te komen."

"Ik had mijn dochter in die tijd om de week en we hebben zelfs nog samen crèches uitgekozen. Het ging destijds zo goed dat mijn ex een paar maanden later vroeg of ik het nog een keer wilde proberen, samen. Ik stond daar wel voor open, en we besloten weer in relatietherapie te gaan om te kijken of we onze issues zouden kunnen oplossen."

Chat op Facebook

Eén van de eerste voorwaarden die de therapeut stelde, was dat het stel niet meer met derden zou afspreken. Helaas kwam Armand er na een tijdje achter dat de moeder van zijn dochter nog steeds vreemdging. "Haar Facebook-account was ingelogd op mijn laptop en daardoor zag ik een chat op messenger tussen haar en dezelfde man met wie ze eerder was vreemdgegaan. Ik was natuurlijk geëmotioneerd, maar om escalatie te voorkomen heb ik alsnog gewacht tot de volgende sessie van onze relatietherapie om te zeggen dat ik het niet meer over de relatie wilde hebben, maar alleen nog over het ouderschapsplan."

Zijn ex werd boos en verweet hem dat hij 'koud en kil' was en dat hij haar in de steek liet, waarna ook de omgangsregeling niet meer doorging. "Op het afgesproken tijdstip, een paar dagen later, ging ik mijn dochter ophalen. Ik zag haar kijken vanuit het raam, maar niemand deed open. Ik wist niet wat ik moest doen, dus ik ben op dat moment maar weggegaan. Destijds dacht ik nog heel naïef: 'Dit is vervelend, maar we wonen in Nederland, dus binnen twee maanden is het vast allemaal opgelost'."

"Ik nam een advocaat in de arm en ging voor co-ouderschap. Ik wilde mijn dochter het liefst vijftig procent van de tijd zien, maar de rechter - een oudere vrouw, zei: 'Meneer, waarom wilt u eigenlijk co-ouderschap? Iedereen weet toch dat het vaderschap ondergeschikt is aan het moederschap?' Ik stond echt perplex. De rechter heeft ons toen opgedragen om samen in mediation te gaan, waar een ouderschapsplan werd opgesteld. We maakten afspraken waar we beiden onze handtekening onder zetten. Maar bij de eerstvolgende zitting zei mijn ex dat ze onder druk gezet was om te tekenen, waarna het plan volgens de rechter niet meer geldig was."

Geen 'duurzaam contact'

"In totaal zijn er 37 zittingen geweest, waarna er werd geconcludeerd dat er geen sprake was van duurzaam contact. Daardoor zou het zelfs traumatisch voor mijn dochter zijn om contact met mij te hebben. In hoger beroep heb ik gezegd: 'Dat er geen contact is, komt door jullie!' Ik had intussen een heel mooi rapport gekregen van de raad van de kinderscherming die aangaven dat ik een goede, stabiele vader was. Daarvoor is wel elk detail van mijn leven uitgeplozen. Er is letterlijk in mijn koelkast gekeken om te zien of ik gezond eten in huis had. Toen ik vroeg of dat ze bij mijn ex ook deden, kreeg ik als antwoord: 'Nee, want dat is de moeder'. Hoewel ik blij was met de goede uitkomst van het rapport, vond ik dit zeer vernederend."

"Voor mijn ex was het intussen echt een machtsstrijd geworden. Ik ging verder, kreeg een nieuwe vriendin die al snel zwanger werd. Maar nog steeds als ik mijn zoontje zie, denk ik alleen maar: 'Als ik er niet in slaag jou met je zus te laten opgroeien, heb ik gefaald als vader'. Alle dingen die ik nu met hem meemaak, de eerste geluidjes, de eerste keer zitten, bij alles denk ik: 'Dat heb ik bij mijn dochter gemist'."

Uiteindelijk is na drieënhalf jaar procederen beslist dat de moeder geen enkel steekhoudend argument kon geven om Armand het contact met zijn dochter te onthouden. "Ik was dolgelukkig: vanuit het niets kreeg ik haar ineens vier dagen per week. De eerste dag was ze wat verlegen, maar na een tijdje was het ijs gebroken. We hebben de hele avond zitten praten: over haar roze lievelingsdekentje, en over Elsa van Frozen waar ze zo gek op is. Ze herkende zelfs nog bepaalde boeken die ik haar vroeger had voorgelezen. Mijn vrouw zei later: 'het is voor het eerst dat ik je echt heb zien lachen'. Iedereen had voorspeld dat ze zou gaan huilen, maar daar was geen sprake van. Bij het terugbrengen klampte ze zich zelfs aan me vast en zei dat ze bij mij wilde blijven."

'Na een paar fijne dagen met mijn dochter, beschuldigde mijn ex me al snel van misbruik'

"Mijn ex beschuldigde me al snel daarna van misbruik van ons kind, waardoor de bezoeksregeling per direct werd stopgezet. Ik denk dat het voor haar niet te verkroppen was om te zien dat we nog steeds een band hadden, zelfs al hadden we elkaar 311 dagen niet gezien. Er werd direct een onderzoek ingesteld en in januari van dit jaar heeft de jeugdbescherming verklaard dat ze de beschuldiging niet geloofden. Er was geen enkel bewijs en de omgang moest voortgezet worden."

Ondertussen echt wanhopig

"Half februari zijn mijn vrouw, mijn zoontje en ik nog een keer naar de dierentuin geweest met mijn dochter, maar sindsdien is de omgang weer stopgezet omdat mijn ex me heeft beschuldigd van smaad en laster. Ik zou haar zwart maken in de [documentaire](#) waaraan ik heb meegewerkt. Ik heb haar van harte uitgenodigd om te komen kijken, zodat ze kan zien dat het over mijn proces gaat en haar naam er niet in voorkomt, maar dat wil ze niet."

"Afgelopen week heb ik zitting nummer 38 gehad. Terwijl ik al in de rechtbank zat, heeft mijn ex zich een half uur van tevoren ziekgemeld. Het zal nu zeker tot eind mei duren voor ik mijn dochter kan zien, en dan nog is dat niet zeker. Maar nog steeds is er niemand die zegt: een kind hoort gewoon contact te hebben met zijn of haar vader. Ik ben ondertussen echt wanhopig en heb al vier jaar het gevoel dat ik in de wachtkamer zit. Ik kan alleen maar hopen en blijven knokken, maar hoe je het ook wendt of keert: de tijd die ondertussen verloren is gegaan, halen we samen nooit meer in."

Verstoten Vaders

In de documentaire '[Verstoten Vaders](#)' worden drie vaders gevolgd die hun kinderen na de scheiding van de moeder van hun kind niet meer zien. Armand Sag is één van deze vaders. De documentaire zou zondag 22 maart op het [Movies that Matter Festival](#) in première gaan, maar het festival is vanwege het coronavirus geannuleerd. Wel is de

documentaire maandag 23 maart om 20:25 uur te zien
bij BNNVARA op NPO 2.

Lees ook 1 op de 5 volwassen kinderen ziet zijn vader niet
meer

Lees ook Impact van vechtscheiding op kind: 'Ik cijferde
mezelf weg'